

Дорогие друзья,

Прилагается статья ведущего греческого историка **Феофаниса Малкидиса**, специалиста и борца за признание Геноцида греков Востока, **«И на о. КИНАРОС имеется национальный суверенитет»**. (статья на греческом и в переводе -google translation- на русском языках).

Θεοφάνης Μαλκίδης, Διδάκτωρ Παντείου Πανεπιστημίου.

Και στην Κίναρο υπάρχει εθνική κυριαρχία !

Στη μνήμη των αξιωματικών του Πολεμικού Ναυτικού, Κωνσταντίνου Πανανά, Αναστασίου Τουλίτση και Ελευθερίου Ευαγγέλου. Κίναρος, 11 Φεβρουαρίου 2016.

Η Κίναρος είναι νησίδα των Δωδεκανήσων η οποία βρίσκεται στον θαλάσσιο χώρο μεταξύ Κυκλάδων και Δωδεκανήσου, δυτικά της Καλύμνου και της Λέρου και ανατολικά της Αμοργού και είναι το δεύτερο δυτικότερο νησί των Δωδεκανήσων μετά την Αστυπάλαια. Έχει έκταση 4.577 στρέμματα και διοικητικά ανήκει στον Δήμο Λέρου.

Η μοναδική κάτοικος της νήσου, η κυρία Ειρήνη Κατσοτούρχη («κυρά Ρηνιώ»), γεννήθηκε στην Αμοργό και μεγάλωσε στην Κίναρο. Όταν παντρεύτηκε έζησε με την οικογένειά της στην Κάλυμνο προτού μεταναστεύσει στην Αυστραλία. Όταν επέστρεψε μαζί με το σύζυγό της αποφάσισαν να εγκατασταθούν στην Κίναρο. Το 2013 ο σύζυγός της έφυγε από τη ζωή και έκτοτε η κυρία Ρηνιώ έγινε η μόνη κάτοικος της Κίναρου, όπου από το μικρό της δωμάτιο, αντικρίζει τη εκκλησία του Αγίου Γεωργίου του 1878, που την έχτισε ο προπάππος της Μιχάλης Δαβής και ανάβει ένα κερί εις μνήμην. Στον αυλόγυρο της εκκλησίας έχει στηθεί το μνημείο των τριών πεσόντων ηρώων του Πολεμικού Ναυτικού....

Ήταν 11 Φεβρουαρίου 2014 όταν το ελικόπτερο Agusta Bell 212 του Πολεμικού Ναυτικού με κωδικό «ΠΝ 28» στο οποίο επέβαιναν τρεις Έλληνες αξιωματικοί, είχε απονηωθεί από τη φρεγάτα «Νικηφόρος Φωκάς». Στο πλαίσιο της άσκησης «ΑΣΤΡΑΠΗ» το ελικόπτερο έκανε νυχτερινή πτήση πάνω από την νήσο Κίναρο, όταν στις 2:45 πμ χάθηκε από το ραντάρ της φρεγάτας, στην πλαγιά απόκρημνης περιοχής. Εκεί όπου λίγες ώρες αργότερα εντοπίστηκαν τα συντρίμια του ελικοπτέρου και βρέθηκαν οι σοροί των τριών αξιωματικών του πληρώματος: του Κωνσταντίνου Παναγά, του Αναστασίου Τουλίτση και του Ελευθερίου Ευαγγέλου.

Ο Ερντογάν είχε πει ότι η Κίναρος είναι τουρκική (!) και ότι σύντομα θα γίνει τόπος λατρείας ! Η νήσος αυτή, όπως και οι υπόλοιπες των Δωδεκανήσων, από το Καστελλόριζο μέχρι τα Ίμια περιλαμβάνονται στα σχέδια της κατοχικής Τουρκίας, η οποία δεν αναγνωρίζει ελληνικό εναέριο και θαλάσσιο χώρο, υφαλοκρηπίδα, Αποκλειστική Οικονομική Ζώνη, εθνική κυριαρχία.

Σκοπός της τουρκικής πολιτικής ήταν και παραμένει η μεταβολή του εδαφικού status quo, εφαρμόζοντας ένα πλέγμα αυξανόμενων αμφισβητήσεων και διεκδικήσεων στα Δωδεκάνησα και σταδιακά περιέλαβε:

- την αμφισβήτηση του δικαιώματος της Ελλάδας, με απειλή πολέμου (casus belli), να επεκτείνει την αιγιαλίτιδα ζώνη της μέχρι τα 12 ναυτικά μίλια, όπως προβλέπει το Δίκαιο της Θάλασσας και όπως έχει πράξει το σύνολο σχεδόν των παράκτιων κρατών της διεθνούς κοινότητας, συμπεριλαμβανομένης της Τουρκίας (σε Εύξεινο Πόντο και Ανατολική Μεσόγειο),

- την αμφισβήτηση του εύρους του ελληνικού εναέριου χώρου, μέσω παραβιάσεων του από τουρκικά πολεμικά αεροσκάφη,
- την αμφισβήτηση της ελληνικής κυριαρχίας επί νησιών, νησίδων και βραχονησίδων και την παραβίασή της ακόμα και στην περίπτωση κατοικημένων περιοχών (π.χ δηλώσεις ότι 132 νησίδες και βραχονησίδες είναι υπό ελληνική «κατοχή» (!) και ανήκουν στην Τουρκία !) ,
- την αμφισβήτηση των θαλάσσιων συνόρων,
- την αμφισβήτηση ότι τα νησιά έχουν υφαλοκρηπίδα και άρνηση του δικαιώματος να ανακηρυχθεί ΑΟΖ (Καστελλόριζο),
- την αμφισβήτηση των αρμοδιοτήτων εντός του ελληνικού εναέριου χώρου και η συνεχής άρνηση συμμόρφωσης της Τουρκίας προς τους κανόνες εναέριας κυκλοφορίας για υποβολή σχεδίων πτήσης,
- την αμφισβήτηση των αρμοδιοτήτων της Ελλάδας εντός της περιοχής ευθύνης της για θέματα έρευνας και διάσωσης (25^{ος} μεσημβρινός),
- την απαίτηση συνεκμετάλλευση των ενεργειακών πόρων του Αιγαίου (και της Κύπρου),
- την απαίτηση για αποστρατικοποίηση.

Ο Αχμέτ Νταβούτογλου με το «Στρατηγικό Βάθος» και ο Ερντογάν με τη «Γαλάζια Πατρίδα», δηλαδή με τις αντιγραφή και την εξέλιξη της θεωρίας του «Ζωτικού χώρου» της Ναζιστικής Γερμανίας, περιγράφουν τη διαχρονική επιδίωξη της Τουρκίας να «σβήσει» από την ελληνική επικράτεια (και) την Κίναρο. Έτσι προσπαθεί να πείσει (εαυτόν και αλλήλους) ότι η Ελλάδα δεν έχει καμία απολύτως κυριαρχία, αμφισβητώντας δύο διεθνείς συνθήκες:

1. Τη Συνθήκη της Λωζάνης (24.7.1923) με την οποία η Τουρκία παραχώρησε στην Ιταλία (άρθρο 15) δεκατέσσερα νησιά (Αστυπάλαια, Ρόδος, Χάλκη, Κάρπαθος, Κάσος, Τήλος, Νίσυρος, Κάλυμνος, Λερός, Πάτμος, Λειψοί, Σύμη Κώς, Καστελλόριζο) με τις παρακείμενες νησίδες τους (άρα και την Κίναρο).
2. Τη Συνθήκη Ειρήνης των Παρισίων (1947) μεταξύ των Συμμάχων και της Ιταλίας, με την οποία Συνθήκη η Ελλάδα πήρε τα προαναφερθέντα νησιά από την Ιταλία (άρθρο 14).

Έτσι η λεγόμενη «συνδιαχείριση του Αιγαίου» και η απομόνωση, το «σβήσιμο από τον χάρτη» (και) της Κίναρου, είναι στόχοι που η κατοχική Τουρκία ουδέποτε εγκατέλειψε ή άλλαξε την πολιτική της. Στην πολιτική αυτή ο Ελληνισμός οφείλει να αντισταθεί, να δείξει ότι μπορεί να υπερασπίσει κάθε μίλι στη θάλασσα, κάθε εκατοστό της γης της Κίναρου και

κάθε νησιού, νησίδας και βραχονησίδας των Δωδεκανήσων και ολόκληρου του Αιγαίου.

Η Κίναρος, συμπυκνώνει την ελληνική ιστορία, την επώδυνη διαδρομή, την πορεία μέσα από κατακτήσεις, είναι ο Ελληνισμός ο οποίος όπως γράφει ο Σεφέρης είναι «ένα πέτρινο ακρωτήριο στη Μεσόγειο, που δεν έχει άλλο αγαθό παρά τον αγώνα του λαού του, τη θάλασσα, και το φως του ήλιου. Είναι μικρός ο τόπος μας, αλλά η παράδοσή του είναι τεράστια και το πράγμα που τη χαρακτηρίζει είναι ότι μας παραδόθηκε χωρίς διακοπή».

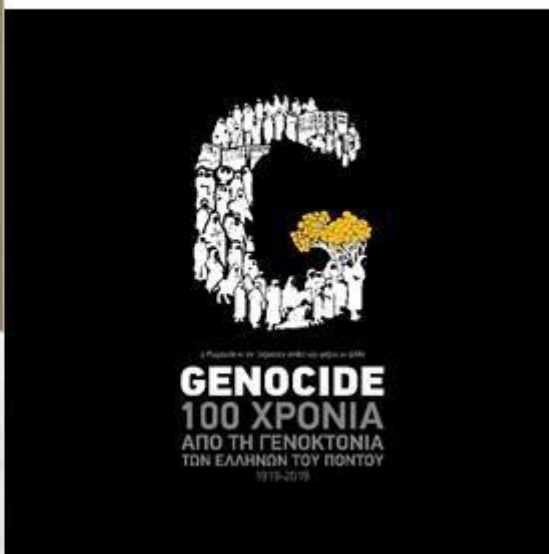
Η Κίναρος είναι η κυρία Ρηνιώ που μένει εκεί και αναπνέει στο νησί που έχει από μόνη της αναλάβει το χρέος να φρουρεί, η Κίναρος δεν είναι μια μικρή σταγόνα στο Αιγαίο και τα Δωδεκάνησα, αλλά ένα μεγάλο κομμάτι δυνατής, ζωντανής Ελλάδας.

Η Κίναρος η θάλασσά της και η γη της είναι ο τόπος θυσίας τριών νέων ανθρώπων, τριών αξιωματικών του Πολεμικού μας Ναυτικού, που κλήθηκαν να υπερασπίσουν τη Γη και το Ύδωρ της Πατρίδας μας. Έχουν δίκιο όσοι μιλούν για ήρωες, καθώς το πλήρωμα του ελικοπτερίου που έπεσε στην Κίναρο την 11^η Φεβρουαρίου του 2016, ο Κωνσταντίνος Παναγιάς, ο Αναστάσιος Τουλίτσης και ο Ελευθέριος Ευαγγέλου (όπως και οι Έκτορας Γιαλλοψός, Χριστόδουλος Καραθανάσης και Παναγιώτης Βλαχάκος που έπεσαν στα Ίμια το 1996), γνώριζαν πολύ καλά την αποστολή τους, το καθήκον και το χρέος τους: την έμπρακτη απάντηση στον τουρκικό επεκτατισμό, την υπεράσπιση της εθνικής μας κυριαρχίας και της ελληνικότητας των Δωδεκανήσων, την προάσπιση της Ελευθερίας μας.

Αθάνατοι!

**Феофанис Малкидис. Доктор Университета
Пантейон.**

И на острове КИНАРОС имеется национальный суверенитет!

Памяти офицеров ВМФ Константиноса Пананаса , Анастасиоса Тулициса и Элефтериоса Евангелоса. Кинарос, 11 февраля 2016 г.

Кинарос — остров Додеканеса, расположенный в море между Кикладами и Додеканесом, к западу от Калимнос и Лероса и к востоку от Аморгоса, и является вторым самым западным островом Додеканеса после Астипалеи. Он имеет площадь 4577 акров и административно принадлежит муниципалитету Лероса.

Единственная жительница острова, госпожа Ирини Кацотурчи («госпожа Ринио »), родилась на Аморгосе и выросла в Кинаро. Когда она вышла замуж, она жила со своей семьей на Калимносе, прежде чем иммигрировать в Австралию. Когда она вернулась вместе с мужем, они решили поселиться в Кинаро. В 2013 году ее муж скончался, и с тех пор госпожа Ринио стала единственной жительницей Кинароса, где из своей маленькой комнаты она смотрит на церковь Святого Георгия 1878 года, построенную прадедом Михалиса Дави , и зажигает свечу в Память. Во дворе церкви установлен памятник трем павшим героям-флотцам...

Это было 11 февраля 2014 года, когда вертолет Agusta Bell 212 ВМФ с кодом «PN 28», на борту которого находились три греческих офицера, был обнаружен фрегатом «Никифорос Фокас». В рамках учения «МОЛНИЯ» вертолет совершил ночной полет над островом Кинаро, когда в 2:45 утра он был потерян из радаров

фрегата, на склоне крутого участка. Там, где через несколько часов были обнаружены обломки вертолета и тела трех офицеров экипажа: Константиноса Пананаса , Анастасиоса Тулициса и Элефтериоса Евангелоса.

Эрдоган заявил, что Кинарос – турецкий (!) и что скоро он станет местом поклонения ! Этот остров, как и остальные острова Додеканеса, от Кастелоризо до Имия, включены в планы оккупации Турции, которая не признает греческое воздушное и морское пространство, континентальный шельф, исключительную экономическую зону, национальный суверенитет.

Целью турецкой политики было и остается изменение территориального статуса. quo , применяя к Додеканесу сетку нарастающих споров и претензий и постепенно включала:

- оспаривание прав Греции, с угрозой войны (казус belli), расширить свою территориальную зону до 12 морских миль, как это предусмотрено Морским правом и как это сделали почти все прибрежные государства международного сообщества, включая Турцию (в Черном море и Восточном Средиземноморье),
- сомнение в сфере воздушного пространства Греции из-за нарушений его турецкими военными самолетами,
- оспаривание суверенитета Греции над островами, островками и островками и его нарушение даже в случае населенных территорий (например, заявления о том, что 132 острова и островка находятся под греческой «оккупацией» (!) и принадлежат Турции!),
- оспаривание морских границ,
- сомнение в наличии у островов континентального шельфа и отказ в праве на объявление ИЭЗ (Кастеллоризо),
- оспаривание юрисдикции в воздушном пространстве Греции и продолжающийся отказ Турции соблюдать правила воздушного движения при предоставлении планов полетов,
- сомнение в компетенции Греции в пределах ее зоны ответственности по вопросам поиска и спасения (25-й ^{меридиан}),
- требование совместной эксплуатации энергетических ресурсов Эгейского моря (и Кипра),
- требование демилитаризации.

Ахмет Давутоглу с «Стратегической глубиной» и Эрдоган с «Голубой родиной», то есть с копированием и развитием теории «жизненного пространства» нацистской Германии, описывают

долгосрочное стремление Турции «стереть» с греческой территории (и) Кинаро . Вот как он пытается убедить (себя и других), что у Греции нет абсолютно никакого суверенитета, ставя под сомнение два международных договора:

Лозаннский договор (24.7.1923), по которому Турция предоставила Италии (статья 15) четырнадцать островов (Астипалея, Родос, Халки, Карпатос, Касос, Тилос, Нисирос, Калимнос, Лерос, Патмос, Лейпси, Сими Кос , Кастелоризо) с прилегающими к ним островками (следовательно, еще и Кинаро).

Парижский мирный договор (1947 г.) между союзниками и Италией, по которому Греция отняла у Италии вышеупомянутые острова (статья 14).

Таким образом, так называемое «совместное управление Эгейским морем» и изоляция, «стирание с карты» (и) Кинароса являются целями, от которых оккупирующая Турция никогда не отказывалась и не меняла свою политику. Эллинизм должен противостоять этой политике, показать, что он может защитить каждую милю в море, каждый сантиметр земли Кинароса и каждый остров, островок и скалистый островок Додеканеса и всего Эгейского моря.

Кинарос сжимает греческую историю, мучительное путешествие, путь через завоевания, это эллинизм, который, как пишет Сеферис, есть «каменный мыс в Средиземноморье, у которого нет другого блага, кроме борьбы его народа, моря и солнечного света. Наше место маленькое, но традиции у него огромны, и его характеризует то, что оно передавалось нам непрерывно».

Кинарос — это госпожа Ринио , которая живет там и дышит на острове, который она взяла на себя охранять. Кинарос — это не маленькая капля в Эгейском море и Додеканесе, а большой кусок сильной, живой Греции.

Кинарос, его море и его земля – место жертвоприношения трех молодых людей, трех офицеров нашего ВМФ, призванных защищать Землю и Воду нашей Родины. Правы те, кто говорит о героях , как и экипаж вертолета, упавшего в Кинаросе 11 февраля ^{2016 года} , Константинос Пананас , Анастасиос Тулицис и Элефтериос Евангелу (а также Гектор Гиаллопсос , Христодуλος Каратанасис и Панайотис Влахаκος , павшие в Имиа в 1996 году).), они очень хорошо знали свою миссию, свой долг и свой долг: практический ответ на турецкий экспансионизм, защиту нашего национального суверенитета и греческой принадлежности Додеканеса, защиту нашей Свободы.

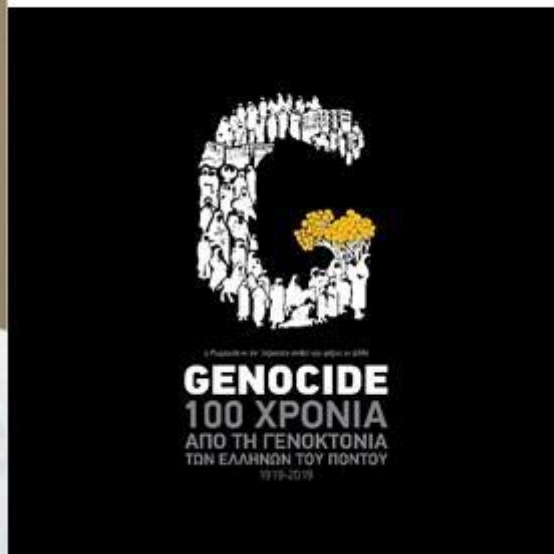
Бессмертные!

Αγαπητοί φίλοι,

Παρατίθεται άρθρο του διακεκριμένου Έλληνα ιστορικού **Θεοφάνη Μαλκίδη**, γνωστού μαχητή για το ζήτημα της αναγνώρισης της Γενοκτονίας των Ελλήνων της Ανατολής, **«Και στην ΚΙΝΑΡΟ υπάρχει εθνική κυριαρχία.»**.

Θεοφάνης Μαλκίδης, Διδάκτωρ Παντείου Πανεπιστημίου.

Και στην Κίναρο υπάρχει εθνική κυριαρχία !

Στη μνήμη των αξιωματικών του Πολεμικού Ναυτικού, Κωνσταντίνου Παναγά, Αναστασίου Τουλίτση και Ελευθερίου Ευαγγέλου. Κίναρος, 11 Φεβρουαρίου 2016.

Η Κίναρος είναι νησίδα των Δωδεκανήσων η οποία βρίσκεται στον θαλάσσιο χώρο μεταξύ Κυκλάδων και Δωδεκανήσου, δυτικά της Καλύμνου και της Λέρου και ανατολικά της Αμοργού και είναι το δεύτερο δυτικότερο νησί των Δωδεκανήσων μετά την Αστυπάλαια. Έχει έκταση 4.577 στρέμματα και διοικητικά ανήκει στον Δήμο Λέρου.

Η μοναδική κάτοικος της νήσου, η κυρία Ειρήνη Κατσοτούρχη («κυρά Ρηνιώ»), γεννήθηκε στην Αμοργό και μεγάλωσε στην Κίναρο. Όταν παντρεύτηκε έζησε με την οικογένειά της στην Κάλυμνο προτού μεταναστεύσει στην Αυστραλία. Όταν επέστρεψε μαζί με το σύζυγό της αποφάσισαν να εγκατασταθούν στην Κίναρο. Το 2013 ο σύζυγός της έφυγε από τη ζωή και έκτοτε η κυρία Ρηνιώ έγινε η μόνη κάτοικος της Κίναρου, όπου από το μικρό της δωμάτιο, αντικρίζει τη εκκλησία του Αγίου Γεωργίου του 1878, που την έχτισε ο προπάππος της Μιχάλης Δαβής και ανάβει ένα κερί εις μνήμην. Στον αυλόγυρο της εκκλησίας έχει στηθεί το μνημείο των τριών πεσόντων ηρώων του Πολεμικού Ναυτικού....

Ήταν 11 Φεβρουαρίου 2014 όταν το ελικόπτερο Agusta Bell 212 του Πολεμικού Ναυτικού με κωδικό «ΠΝ 28» στο οποίο επέβαιναν τρεις Έλληνες αξιωματικοί, είχε απονηωθεί από τη φρεγάτα «Νικηφόρος Φωκάς». Στο πλαίσιο της άσκησης «ΑΣΤΡΑΠΗ» το ελικόπτερο έκανε νυχτερινή πτήση πάνω από την νήσο Κίναρο, όταν στις 2:45 πμ χάθηκε από το ραντάρ της φρεγάτας, στην πλαγιά απόκρημνης περιοχής. Εκεί όπου λίγες ώρες αργότερα εντοπίστηκαν τα συντρίμια του ελικοπτέρου και βρέθηκαν οι σοροί των τριών αξιωματικών του πληρώματος: του Κωνσταντίνου Παναγά, του Αναστασίου Τουλίτση και του Ελευθερίου Ευαγγέλου.

Ο Ερντογάν είχε πει ότι η Κίναρος είναι τουρκική (!) και ότι σύντομα θα γίνει τόπος λατρείας ! Η νήσος αυτή, όπως και οι υπόλοιπες των Δωδεκανήσων, από το Καστελλόριζο μέχρι τα Ίμια περιλαμβάνονται στα σχέδια της κατοχικής Τουρκίας, η οποία δεν αναγνωρίζει ελληνικό εναέριο και θαλάσσιο χώρο, υφαλοκρηπίδα, Αποκλειστική Οικονομική Ζώνη, εθνική κυριαρχία.

Σκοπός της τουρκικής πολιτικής ήταν και παραμένει η μεταβολή του εδαφικού status quo, εφαρμόζοντας ένα πλέγμα αυξανόμενων αμφισβητήσεων και διεκδικήσεων στα Δωδεκάνησα και σταδιακά περιέλαβε:

- την αμφισβήτηση του δικαιώματος της Ελλάδας, με απειλή πολέμου (casus belli), να επεκτείνει την αιγιαλίτιδα ζώνη της μέχρι τα 12 ναυτικά μίλια, όπως προβλέπει το Δίκαιο της Θάλασσας και όπως έχει πράξει το σύνολο σχεδόν των παράκτιων κρατών της διεθνούς κοινότητας, συμπεριλαμβανομένης της Τουρκίας (σε Εύξεινο Πόντο και Ανατολική Μεσόγειο),

- την αμφισβήτηση του εύρους του ελληνικού εναέριου χώρου, μέσω παραβιάσεων του από τουρκικά πολεμικά αεροσκάφη,
- την αμφισβήτηση της ελληνικής κυριαρχίας επί νησιών, νησίδων και βραχονησίδων και την παραβίασή της ακόμα και στην περίπτωση κατοικημένων περιοχών (π.χ δηλώσεις ότι 132 νησίδες και βραχονησίδες είναι υπό ελληνική «κατοχή» (!) και ανήκουν στην Τουρκία !) ,
- την αμφισβήτηση των θαλάσσιων συνόρων,
- την αμφισβήτηση ότι τα νησιά έχουν υφαλοκρηπίδα και άρνηση του δικαιώματος να ανακηρυχθεί ΑΟΖ (Καστελλόριζο),
- την αμφισβήτηση των αρμοδιοτήτων εντός του ελληνικού εναέριου χώρου και η συνεχής άρνηση συμμόρφωσης της Τουρκίας προς τους κανόνες εναέριας κυκλοφορίας για υποβολή σχεδίων πτήσης,
- την αμφισβήτηση των αρμοδιοτήτων της Ελλάδας εντός της περιοχής ευθύνης της για θέματα έρευνας και διάσωσης (25^{ος} μεσημβρινός),
- την απαίτηση συνεκμετάλλευση των ενεργειακών πόρων του Αιγαίου (και της Κύπρου),
- την απαίτηση για αποστρατικοποίηση.

Ο Αχμέτ Νταβούτογλου με το «Στρατηγικό Βάθος» και ο Ερντογάν με τη «Γαλάζια Πατρίδα», δηλαδή με τις αντιγραφή και την εξέλιξη της θεωρίας του «Ζωτικού χώρου» της Ναζιστικής Γερμανίας, περιγράφουν τη διαχρονική επιδίωξη της Τουρκίας να «σβήσει» από την ελληνική επικράτεια (και) την Κίναρο. Έτσι προσπαθεί να πείσει (εαυτόν και αλλήλους) ότι η Ελλάδα δεν έχει καμία απολύτως κυριαρχία, αμφισβητώντας δύο διεθνείς συνθήκες:

1. Τη Συνθήκη της Λωζάνης (24.7.1923) με την οποία η Τουρκία παραχώρησε στην Ιταλία (άρθρο 15) δεκατέσσερα νησιά (Αστυπάλαια, Ρόδος, Χάλκη, Κάρπαθος, Κάσος, Τήλος, Νίσυρος, Κάλυμνος, Λερός, Πάτμος, Λειψοί, Σύμη Κώς, Καστελλόριζο) με τις παρακείμενες νησίδες τους (άρα και την Κίναρο).
2. Τη Συνθήκη Ειρήνης των Παρισίων (1947) μεταξύ των Συμμάχων και της Ιταλίας, με την οποία Συνθήκη η Ελλάδα πήρε τα προαναφερθέντα νησιά από την Ιταλία (άρθρο 14).

Έτσι η λεγόμενη «συνδιαχείριση του Αιγαίου» και η απομόνωση, το «σβήσιμο από τον χάρτη» (και) της Κίναρου, είναι στόχοι που η κατοχική Τουρκία ουδέποτε εγκατέλειψε ή άλλαξε την πολιτική της. Στην πολιτική αυτή ο Ελληνισμός οφείλει να αντισταθεί, να δείξει ότι μπορεί να υπερασπίσει κάθε μίλι στη θάλασσα, κάθε εκατοστό της γης της Κίναρου και

κάθε νησιού, νησίδας και βραχονησίδας των Δωδεκανήσων και ολόκληρου του Αιγαίου.

Η Κίναρος, συμπυκνώνει την ελληνική ιστορία, την επώδυνη διαδρομή, την πορεία μέσα από κατακτήσεις, είναι ο Ελληνισμός ο οποίος όπως γράφει ο Σεφέρης είναι «ένα πέτρινο ακρωτήριο στη Μεσόγειο, που δεν έχει άλλο αγαθό παρά τον αγώνα του λαού του, τη θάλασσα, και το φως του ήλιου. Είναι μικρός ο τόπος μας, αλλά η παράδοσή του είναι τεράστια και το πράγμα που τη χαρακτηρίζει είναι ότι μας παραδόθηκε χωρίς διακοπή».

Η Κίναρος είναι η κυρία Ρηνιώ που μένει εκεί και αναπνέει στο νησί που έχει από μόνη της αναλάβει το χρέος να φρουρεί, η Κίναρος δεν είναι μια μικρή σταγόνα στο Αιγαίο και τα Δωδεκάνησα, αλλά ένα μεγάλο κομμάτι δυνατής, ζωντανής Ελλάδας.

Η Κίναρος η θάλασσά της και η γη της είναι ο τόπος θυσίας τριών νέων ανθρώπων, τριών αξιωματικών του Πολεμικού μας Ναυτικού, που κλήθηκαν να υπερασπίσουν τη Γη και το Ύδωρ της Πατρίδας μας. Έχουν δίκιο όσοι μιλούν για ήρωες, καθώς το πλήρωμα του ελικοπτερίου που έπεσε στην Κίναρο την 11^η Φεβρουαρίου του 2016, ο Κωνσταντίνος Παναγιάς, ο Αναστάσιος Τουλίτσης και ο Ελευθέριος Ευαγγέλου (όπως και οι Έκτορας Γιαλλοψός, Χριστόδουλος Καραθανάσης και Παναγιώτης Βλαχάκος που έπεσαν στα Ίμια το 1996), γνώριζαν πολύ καλά την αποστολή τους, το καθήκον και το χρέος τους: την έμπρακτη απάντηση στον τουρκικό επεκτατισμό, την υπεράσπιση της εθνικής μας κυριαρχίας και της ελληνικότητας των Δωδεκανήσων, την προάσπιση της Ελευθερίας μας.

Αθάνατοι!

